

هودا شعراوی Huda Shaarawi کی بود؟

هودا یا نورالهدودا سلطان در 23 جون 1879 در یک خانواده ثروتمند در المنیا مصر چشم به جهان گشود. او به سه زبان ترکی، فرانسوی و عربی سلیس صحبت میکرد، اما بعدها بیشتر به زبان عربی گرایش بیشتری پیدا نمود و حتی خاطرات روزانه خود را نیز به زبان عربی مینوشت. نورالهدودا در نو جوانی با سیده خدیجه مغربی که شاعر بود آشنا شد و تا اخیر تحت تأثیر نظریات او قرار داشت خودش در کتاب خاطرات خود چنین نوشته است ..

"خدیجه مغربی در سال 1923 در حرکت نمادین، حجاب خود را در بازگشت از کنفرانس زنان در روم به نشانه حمایت از جنبش فمینیستی با اهداف گستردهتر برداشت و به دریای مدیترانه انداخت که این حرکت او مرا شدیداً تحت تأثیر قرارداد، چون در مورد مسایل ادبی و فرهنگی با مردان مباحثه میکرد. میدیدم که زنان بیسواد برای گفتن چند کلمه حق و ناحق مقابل مردان دچار چه ترس و لرزی میشوند. دیدن خدیجه مرا قانع کرد که اگر زنان باسواد شوند، میتوانند با مردان برابر باشند و حتی از آنان سبقت بجویند".

شعراوی در سال 1298 فعالیت برای حقوق زنان در مصر را آغاز و رهبری نمود. سپس اتحادیه فمینیستی مصر را بنیان نهاد.

او در سال 1914 انجمن روشنفکری زنان مصر را تأسیس که هدف این انجمن تلاش برای بهبود وضعیت اجتماعی زنان مصر بود.

هودا را در سیزده سالگی به زور به علی شعراوی پسر مامای 40 سالش که زنان دیگر و حتی فرزندان بزرگتر از هودا داشت نکاح نمودند. او نیز مقاومت کرد و تا 21 سالگی حاضر نشد به خانه علی برود و با او زنده گی نماید. نخستین فرزند وی که یک دختر بود در 1903 به دنیا آمد .

هودا شعراوی در 1919 همزمان با حرکت‌های ملی گرایانه و ضد استعمار بریتانیا در مصر فعالیت سیاسی خود را آغاز کرد و وارد حزب وفد یا تفویض شد و نقش مهمی در سازماندهی زنان در مظاهره ها علیه انگلیس ها ایفا نمود. در آن زمان زنان در حزب نقش‌های حاشیوی داشتند نه حضور مهم و چشمگیر. در سال 1920 کمیته مرکزی زنان طرفدار حزب وفد تأسیس شد که هودا نقش مهمی در این کار داشت و به عنوان اولین رئیس این کمیته انتخاب گردید .

او در سال 1923 همراه با بعضی دوستان خود به کنفرانس حق رای زنان جهت سخنرانی به روم رفت.

او در سخنرانی خود جایگاه زنان و مردان مصری را در مصر باستان و همچنین در اسلام برابر دانسته و دلیل تبعیض علیه زنان در مصر معاصر را اشغال این کشور به دست کشورهای بیگانه دانست. او حجاب خود را در بازگشت از کنفرانس به نشانه حمایت از جنبش فمینیستی با اهداف گسترده‌تر برداشت و به دریای مدیترانه انداخت. پیش از او بسیاری از زنان مصری بی‌حجاب بودند و این عمل آنان نمادین محسوب می‌شد چنانچه او گفت: حجاب مظهر و موانع بزرگ بر سر راه زنان برای مشارکت در زنده گی اجتماعی است .

امید وارم که زنان افغان نیز مانند شعراوی بدون تبعض برای گرفتن حق خود مبارزه نماید، البته نه مبارزه نمادین بل با هدف و انگیزه

